



OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: XXXXX
EEČ: 2-40-73-2025

Martin 10.01.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
XXXXX: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v období od XXXXX, vo XXXXX, okres XXXXX, na rôznych miestach, opakovane vyhľadával spoločnosť osôb mladších ako 18 rokov - XXXXX narodenú XXXXX, XXXXX, narodenú XXXXX, XXXXX., narodenú XXXXX, XXXXX narodenú XXXXX, poškodeným XXXXX ponúkal za objatia finančnú hotovosť vo výške 5-10 EUR, pričom poškodené si od neho prevzali za objatie hotovosť v celkovej výške cca 50 EUR, následne obvinený v presne nezistené dni uvedeného obdobia sledoval XXXXX. vo večerných hodinách vo XXXXX, poškodené museli situáciu riešiť útekem,

Okresnému úradu Martin, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva policajného zboru XXXXX, Odbor kriminálnej polície, uznesením pod XXXXX zo dňa XXXXX, podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie osobe XXXXX, narodenému XXXXX pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal obvinený dopustiť na skutkovom základe, uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vykonaní úkonov potrebných za účelom objasnenia skutkového stavu veci, vyšetrovateľ v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru v Martine s návrhom na konečné rozhodnutie. Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, konštatujem, že v predmetnej veci sú dané dôvody na postup v súlade s ustanovením § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu a bol zistený nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že raz dal peniaze jednému dievčaťu, aby si kúpila jedlo, ona si peniaze zobrala a obvinila ho. Ide o celú skupinu dievčat, keď dal jednej dievčine peniaze, tak si prišli ku nemu do obchodu aj ostatné pýtať, keď im peniaze nedal, obvinili ho. Nie je pravdou, že mal dievčatá prenasledovať. Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu obvinený uviedol, že celé ho to mrzí, bral to ako žart, nevedel, že svojím konaním porušuje na Slovensku zákon.

Poškodená XXXXX, zákonný zástupca XXXXX. uviedla, že o uvedených skutkoch obvineného ju informovala jej dcéra, dátum si nespomína, dcéra jej povedala, že obvinený mal chodiť za poškodenou, keď bola vonku a mal jej ponúkať peniaze za dotyky. Details uviesť nevedela. Na cielenú otázku odpovedala, že dievčatá to celé vnímali spočiatku ako srandu až do incidentu s jej dcérou, ktorý riešila cez políciu. Menovaná sa vzdala procesných práv poškodenej.

Poškodená XXXXX, zákonný zástupca XXXXX uviedla, že niekedy v zimných mesiacoch, presný dátum si nepamätá, dcéra prišla domov s tým, že jej obvinený raz ponúkol peniaze za objatie a za dotyky, komunikoval s dcérou ako aj jej kamarátkami cez prekladač. Dievčatá mali z toho na začiatku zábavu, no neskôr to začali vnímať ako nepríjemnosť, na details si už nespomína vzhľadom na dlhý časový odstup. Menovaná sa vzdala procesných práv poškodenej.

Poškodený XXXXX, zákonný zástupca XXXXX uviedol, že obvinený sa opakovane pohyboval po meste XXXXX s cieľom obťažovať mladé dievčatá, medzi ktoré patrila aj jeho dcéra. Snažil sa aktívne nadviazať kontakt, ktorý v určitých momentoch začal prekračovať aj hranice slušnosti. Vyvrcholilo to ponukou za úplatu dovoliť fyzický kontakt. Jeho dcéra bola nútená riešiť situáciu útekem.

Poškodená **XXXXX**, zákonný zástupca **XXXXX** uviedla, že dcéry jej hovorili, že obvinený vyhľadával prítomnosť dievčat, komunikoval s nimi cez prekladač v mobile. Menovaná sa vzdala procesných práv poškodenej.

Poškodená **XXXXX**, matka **XXXXX** uviedla, že jej dcéra ju informovala, že raz, keď bola s kamarátmi pri reštaurácii **XXXXX**, smerom od predajne Coop Jednota k nim bežal obvinený, pričom niečo kričal, dcéra sa naľakala a utiekla preč s kamarátkami. Inú skúsenosť s obvineným dcéra nemala.

XXXXX XXXXX. bola opakovane vypočutá v prípravnom konaní, z jej výpovedí vyplynulo, že obvineného v roku **XXXXX** v mesiaci **XXXXX** spolu s kamarátkou **XXXXX** stretla vo **XXXXX**, niečo rozprával, keďže mu nerozumeli, ignorovali ho. O niekoľko dní ho znovu stretli, mohlo byť 19.00 h, zastal pri nich, pokúšal sa s nimi komunikovať, prehodili pár slov, ktorým rozumeli, že či nechcú ísť s ním von. Začal spievať, mali z toho srandu, nebrali ho vážne. Na to obvinený jej podal ruku a dal do vrecka 10 EUR, chcela mu ich vrátiť, on sa na to smial a odišiel. Načiahla ruku s tým, že peniaze vráti, obvinený ju za ruku stiahol a začal ju objímať, začal s ňou akoby točiť vo vzduchu, potom ju pustil. Zľakla sa, všetko povedala **XXXXX** ktorá bola obďaleč a tá začala vymýšľať, že toto môžu urobiť znovu, aspoň budú mať nejaké peniaze. **XXXXX**a nedala sa odhovoriť, rozhodla sa sama ísť za obvineným, keď ho dobehla, tak chvíľu stáli, asi sa rozprávali, obvinený ju na to najprv chytil za ruku, potom ako keby ju ťahal, ona však stála na mieste a vzdorovala, na čo prestal a začal ju objímať, dal jej 10 EUR. Videla všetko, lebo stáli pod lampou. Opätovne ho s **XXXXX** stretla v iný deň, mohlo byť 20,30 h s tým, že sa už chcel rozprávať a mal na mobile zapnutý prekladač. Povedal, že je osamelý, že potrebuje nejakých kamarátov a kamarátky. Nechceli sa s ním síce rozprávať, zároveň ho nechceli úplne ignorovať, báli sa, nikoho tam nebolo. **XXXXX** obvinenému povedala, že majú 17 alebo 18 rokov, no v skutočnosti mali 15 rokov. Toto je nahnevalo, vyčítala kamarátke, že zaklamala ohľadom ich veku, pretože mala obavu, že obvinený si bude myslieť, že si môže dovoľovať. Obvinený sa ich pýtal, či majú priateľa, na križovatke si zrazu kľakol na kolena a začal plakať a prosiť lámanou slovenčinou, aby ho išli odprevadiť domov. Nechceli, predstierali, že idú do obchodu, keďže bola strašná tma, začali bežať a striasli sa ho. Opätovne mala poškodená skúsenosť s obvineným v prítomnosti **XXXXX** buď išiel za nimi, keď sa obzreli, schovával sa, inokedy ich dobehol a núkal cigaretami, prípadne pozýval na čaj, niekedy sa k nim ani nepriblížil. V mesiaci **XXXXX** hádzal po nej a kamarátke **XXXXX** snehové gule, potom ju schytil a začal objímať a smiať sa pri tom ako malé dieťa, obsypával ju snehom. Poškodená si sadla na lavičku, obvinený si prisadol, keď sa odsunula, prisunul sa bližšie, chcel sa jej dotknúť. Cestou domov ju nasledoval, začal byť neoblomný, chytil ju za rameno, začala naňho kričať, v blízkosti stáli taxikári, na chvíľu prestal, keď ich minuli, pokúsil sa ju znovu chytiť, kričala a on sa tváril sklúčene. Toto sa dialo každé 2 metre, na čo ju schytil, vtedy sa už bránila, kričala, vytrhla sa mu, vytočila políciu a keď začala komunikovať s dispečerkou, obvinený to pochopil a ušiel. Po tom, ako ku nim prišli policajti, zverila sa mame. Trikrát sa stalo, že jej obvinený dával peniaze, zobrala ich iba raz. Obvineného stretávala vo **XXXXX** kde on má **XXXXX**. Na cielenú otázku poškodená odpovedala, že z konania obvineného nenadobudla zlé návyky do budúcnosti.

XXXXXX XXXXX bola opakovane vypočutá v prípravnom konaní, z jej výpovedí vyplynulo, že v zime v roku XXXXX vo XXXXX prvýkrát stretla obvineného, keď bola na prechádzke s kamarátkou XXXXX, bolo to vo večerných hodinách, pozdravil ich, snažil sa o konverzáciu, zle rozprával po slovensky, rukami sa objal, pochopili, že by chcel objatie. XXXXX. ho s dobrým úmyslom objala, na čo jej vtlačil do rúk 10 EUR a utiekol preč. XXXXX za ním bežala mu ich vrátiť, ako ho dobehla, snažila sa mu dať peniaze, čo on odmietal. Požiadal ju o posledné objatie a to bolo silné. Následne prešli na druhú stranu XXXXX, obvinený šiel za nimi, pri základnej škole poškodenú chytil za ruku a tiež pýtal objatie, povolila mu. Raz ju objal a začal ju ťahať ku ihrisku, to mu však nedovolila, na to jej dal 10 EUR, ktoré napokon prijala. K ďalšiemu stretnutiu došlo asi po týždni, obvinený sa prechádzal po večeroch po meste XXXXX, takže nebolo možné sa mu vyhnúť. Keď ju zazrel s XXXXX., išiel za nimi, najprv sa z toho smiali, neskôr to začalo byť nepríjemné. Snažil sa s nimi dorozumieť pomocou prekladača v mobile. Poškodenej postupne dal spolu asi 30 EUR za 3 objatia, aj krabičku cigariet. K stretnutiu s obvineným došlo aj v jXXXXXXXXXXXX, bola von s XXXXX. a obvinený ich začal guľovať, pokúsil sa poškodenú aj bozkať na tvár. Raz si išla sama poškodená zabehať večer, obvinený išiel za ňou. Čo sa týka posledného incidentu, poškodená bola s XXXXXonku v mesiaci XXXXX, kedy stretli opäť obvineného, vtedy už aj vyslovene prejavili nesúhlas s jeho prítomnosťou, on však išiel za nimi. Poškodená sa ho striasla pri kostole vo XXXXX a XXXXXsa snažila pokračovať domov. Keď prišla domov, obdržala telefonát od XXXXX, tá jej povedala, že sa bojí, pretože ju obvinený prenasleduje celý čas a musí sa pred ním schovávať, následne sa čo najrýchlejšie XXXXX snažila dostať domov a zavolała políciu. Neskôr obvineného poškodená videla a stretávala v meste XXXXX, ale už za ňou neprišiel. Na cielenú otázku uviedla, že s objatím obvineného opakovane súhlasila, lebo v detskom veku, keď má dieťa zablokovaný prísun peňazí a niekto mu peniaze vnúti, tieto si vezme a nechá. Na cielenú otázku poškodená odpovedala, že pod vplyvom konania obvineného nemala chuť zmeniť život k nemravnému životu.

XXXXXXXXXX bola opakovane vypočutá v prípravnom konaní, uviedla, že mala asi 14 rokov a išla sama domov, obvinený ju pristavil a ukázal, že jej zaplatí, ak sa jej môže dotknúť. Súhlasila s objatím a za to si peniaze zobrala, asi 5 EUR, vnímala to ako žart, bolo to také nevinné objatie - nič iné sa nestalo.

XXXXXXXXXX uviedla, že niekedy v zime po XXXXX sa s kamarátmi vonku prechádzala. Obvinený prišiel ku nim a rozprával sa s nimi cez prekladač Google a hlavne s kamarátkou XXXXX., hovoril jej, aby s ním odišla, že je krásna. Ničoho iného svedkom nebola. Obvinený ju nesledoval, peniaze jej neponúkal. Po slovensky ho počula hovoriť len základné slová.

XXXXXX XXXXXXXXXXXX uviedla, že obvineného stretla len jedenkrát, asi v XXXXX keď s kamarátkou XXXXX. išli von na prechádzku. Bola tma, prechádzali sa okolo Turca popri základnej škole, obvinený bol na druhej strane, mala divný pocit, že ich stadiaľ sleduje, dievčatá prešli na druhú stranu urobiť si z neho srandu.

XXXXXX uviedla, že svoju mamu informovala o tom, ako jej kamaráti chodili v letných mesiacoch roku XXXXX do XXXXX vo XXXXX a tam

obvinenému robili schválnosti, od kamarátov však tiež vie, že samotné dievčatá chodili za obvineným do predajne, tiež, že obvinený volal dievčatá do predajne, aby prišli za ním, aby ho objali a za to im sľuboval a dával peniaze. Raz, keď bola s kamarátmi pri reštaurácii XXXXX vo XXXXX smerom od predajne Coop ku nim bežal obvinený, kričiac, že ho okradli, preto pred ním utiekla aj s kamarátkami.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obvinený nebol súdom trestaný.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov z MV SR vyplýva, že obvinený doposiaľ nebol postihnutý za priestupky.

Podľa § 211 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže sa dopustí ten, kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädza ju k záhaľčivému alebo nemravnému životu a čin spácha závažnejším spôsobom konania, v konkrétnom prípade na viacerých osobách. Podľa platnej judikatúry sa ohrozovaním mravnej výchovy mládeže rozumejú mimoriadne závažné konania, ktoré svojou intenzitou pôsobia zvlášť negatívne na poškodené osoby.

Prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne.

V predmetnej veci, po komplexnom vyhodnotení všetkých produkovaných dôkazov, som dospela k názoru, že hoci konanie obvineného, za ktoré je trestne stíhaný, je spoločensky neakceptovateľné a protiprávne, toto je možné posúdiť a postihnúť aj miernejšími prostriedkami než prostriedkami trestného práva. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obvinený sa snažil nadviazať kontakt s poškodenými osobami mladšími ako 18 rokov, ktorých prítomnosť i vyhľadával, ponúkol a poskytol im aj peňažné plnenie za protislužbu (objatia), postupne si počínal neoblomne, čo jednoznačne neprístojné je. Na druhej strane, po vyhodnotení jednotlivých svedeckých výpovedí vo vzájomných súvislostiach, je možné prijať záver, že obvinený z konania poškodených, z ktorých niektoré mu uviedli vyšší vek (17 až 18 rokov) než reálne mali (15 rokov), niekoľkokrát aj peňažné plnenie od neho prijali, komunikovali s ním (samotné poškodené vo výpovediach uviedli, že konanie obvineného vnímali spočiatku ako "srandu") mohol nadobudnúť dojem, že poškodené prejavili záujem o jeho spoločnosť, respektíve jeho "ponuku", minimálne im nevadí. Pri posudzovaní konania obvineného a jeho pohnútok beriem do úvahy aj kultúrnu odlišnosť a jazykovú bariéru u obvineného, spôsobilú mať významný podiel na nesprávnom vyhodnocovaní správania sa a reakcií poškodených. Prihliadnuc na vyššie uvedené okolnosti, ako aj na skutočnosť, že od spáchaného skutku uplynula dlhšia doba,

obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný, ani priestupkovo postihnutý, mám za to, že konanie obvineného v danom prípade možno posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Na záver uvádzam, že obvinený si musí byť vedomý, že ako cudzí štátny príslušník je povinný rešpektovať morálne zásady spoločnosti ako aj právny poriadok krajiny, v ktorej sa rozhodol žiť (neznalosť zákona neospravedľuje) a do budúcnosti sa obdobného konania dôsledne vyvarovať.

Podľa § 214 ods.1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom (teda zavineným konaním, porušujúcim alebo ohrozujúcim záujem spoločnosti za priestupok výslovne označeným v príslušnom zákone) alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Nora Podoláková
prokurátorka